

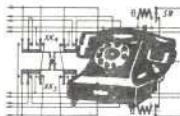
Ericsson

Nr 28 - OKTOBER 1941

Kontakten

TIDSKRIFT FÖR TJÄNSTEMÄNNEN VID TELEFONAKTIEBOLAGET L.M. ERICSSON
Ansvarig utgivare: Gösta Gerdhem • Redaktör: Sven A. Hansson

TELEFONAVDELNINGEN

I skolan var X den obekanta storheten!

För KONTAKTENS läsare är X däremot en mycket bekant storhet. Telefonavdelningen är ju störst bland sakavdelningarna såväl ifråga om antalet fast abonnerade platser i lunchrummet som ifråga om andel i försäljningen av bolagets produkter.

Avdelningens verksamhet omfattar - som av namnet ingalunda framgår - allt som rör telefonapparater och telefonstationer.

Telefonapparater och telefonstationer - det är helt enkelt L.M. Ericssons huvudområde, firmans ursprungliga tillverkningsobjekt och alltså kärnan i dess verksamhet. Hur ofta har inte under de 65 år som bolaget existerat den tjänstvillige framtidssiaren fattat repet för att ringa själaringsningen över denna verksamhetsgren. Ett år inträffar t.ex. en liten minskning i abonnenttillströmningen - marknaden är "mättad" med telefoner, finns L.M. Ericsson - heter det då. Ett annat år går någon ästad och uppfinnar trådlös telefon - farväl med telefonstationer, telefonapparater, telefonissor och allt vad därtill hör!

Men hur har det egentligen blivit? Låt mig svara med generaldirektör Helge Ericsons egna ord i en intervju i dagspressen för några veckor sedan: "Abonnenttillströmningen under fjolåret var mycket stor, 45 000 apparater, och har till och med augusti i år varit rekordartad, eller ca 37 000 apparater". Det tyder ju inte precis på

någon telefonmättad i Sverige åtminstone. Och ändå ligger Sverige enligt den internationella statistiken för 1940 tvåa - närmast efter USA - bland alla världens länder med 13.6 telefoner per 100 invånare, liksom Stockholm ligger tvåa - närmast efter San Francisco - bland alla världens städer med 40.2 telefoner per 100 invånare.

Klart är att abonnenttillströmningen kan variera från goda till dåliga år, men sett på lång sikt har jag inte bland alla de abonnentkurvor för olika länder, som jag hängt näsan över kunnat spåra någon mättnadstendens. Så låt oss tala om något annat, t.ex. hur verksamheten på X är organiserad.

Avdelningen är uppdelad på åtta sektioner. Två av dessa - Xs och Xu - äro försäljningssektioner. Xs handhar försäljning till telegrafverket och Xu övrig försäljning.

I detta sammanhang skulle jag vilja påpeka ett förhållande, som alla kanske inte ha klart för sig. Sagda sektioner gå ofta under benämningen "Svenska försäljningen" och "Utländska försäljningen", men i själva verket säljer Xu all X-materiel, som inte går till telegrafverket. Om vi enar oss om att låta "u" i Xu betyda "utom" telegrafverket, så har vi fått det rätta greppet på saken.

Xs handhar dessutom allt stationsmontage, vid vilket omkring 240 montörer äro anställda.

Fyra av sektionerna, Xa, Xm, Xt och Xk äro s.k. sakssektioner, och handhar utvecklings- och konstruktionsarbetet betr. resp. automatstationer, manuella stationer, telefonapparater och

Kraftanläggningar. De tre sistnämnda utföra dessutom en stor del av arbetet med order och offerter inom sitt område.

Nästa sektion, XI, omfattar schemalaboratoriet och ritgrupperna och utför hithörande arbete åt såväl försäljnings- som saksektionerna.

Till sist finns en planeringssektion Xp som handhar leveransplaneringen för X samt sköter X-lagret.

Apropå saksektionernas verksamhet, frågade mig häromdagen en av de yngre tjänstemännen, som har anledning syssla med bolagets ekonomiska redovisning: "Hur kommer det sig att X fortfarande har kostnader för experiment?" Han åsyftade då de över hundra tusen kronor, som X årligen gör av med på beställningar i verkstaden för experiment. Han tänkte ungefär så här: "Allmänhetens krav på telefonen kan ju sammanfattas i den fordran som herr Regnberg i Göteborg har att obehindrat kunna prata med herr Snökvist i Stockholm (och naturligtvis med fröken Sol-sken i Göteborg). Men detta problem är ju löst sedan många år tillbaka. Det viktigaste undangjordes förresten redan på 1800-talet av en amerikan, som hette Bell. Så det kan väl inte återstå så värst mycket att experimentera ut!"

Hade han vetat, att man genom att lägga till kostnaderna för alla de tjänstemän, som sysselsätts med utveckling och modernisering av X-produkter, kommer upp till en årlig summa på mer än 1/2 miljoner kronor, så hade han väl blivit än mer förvånad. I synnerhet om han jämförde telefonen med cykeln, där man faktiskt ännu säljer 1898 års svenska modell relativt oförändrad - kanske litet mer rostfri men praktiskt taget likadan.

Han förbisåg emellertid att begreppet "telefonen i allmänhetens tjänst" syftar inte bara på en apparat, utan på ett helt kommunikationssystem. Är inte detta system fullkomligt då? Ingalunda. Här finns och kommer alltid att finnas mycket att göra. Ljudkvaliteten kan förbättras, kopplingstiden förkortas, driftsäkerheten ökas, störningar elimineras, och man kan låta automatiken göra nya landvinningar, dvs. ersätta alltmer kvalificerat mänskligt arbete med maskiner. Man

kan vidare förenkla och förbilliga konstruktioner, minska dimensionerna etc. Därjämte arbetas på att låta telefonen vid sidan av den rena samtalsförmedlingen utträta alltfler sysslor i allmänhetens tjänst.

Vad själva telefonapparaten beträffar, så visar ju demonstrationsrummets museiavdelning en serie utvecklingsstadi-er från det krusidulliga träappa-ratskåpet till den lilla linjerena bakelitapparaten. Men kan någon fin-na något skäl varför denna typ skulle bli den oåterkalleligen sista? Jag kan det inte. Utvecklingen går vidare, och vi måste ligga i om vi skall hin-na med och helst ligga en apparat-längd före konkurrenterna.

H. Kraepelien

Oktoberäktenskapen äro följande:

frk. Ingrid Briesberg, Los, och kam-marmusiker Elis Kärvall;
ing. Alexander Parschin, Gk, och fru Kira Ericsson;
frk. Anna Olsson, Gk, och herr Åke Hartsell;
herr Bengt Broberg, Tr, och frk. Inga Nilsson;
herr Nils Ekerhult, Vts, och frk. Mär-ta Palm;
herr Bengt Lundqvist, Vts, och frk. Eivor Pettersson.

Förra månadens optimister be att få följande framfört:

"För visad vänlighet med anledning av vårt bröllop få vi framföra vårt var-ma tack.

Anna och Åke Hartsell"

"Hjärtligt tack till chefer och kam-rater för visad vänlighet vid vårt bröllop.

Ingrid och Elis Kärvall"

"För all visad vänlighet i samband med vårt bröllop be vi härmed få fram-föra vårt varma tack.

Marianne och Arnold Lundkvist"

"Vårt varma tack för all vänlighet som visats oss med anledning av vårt bröllop.

Eva och Nils Lagerström"

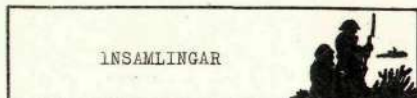
Det hände häromdagen, att en av bolagets äldre tjänstemän (tydligt ej telefonexpert) höll på att demonstrera utställningsmontern för en nyantagen tjänsteman, varvid han kommer till en lyxapparat av senaste utförande. Han förklarade den på följande sätt:

"Och här ha vi en lyxapparat som levererats till bland annat ryske tsaren".

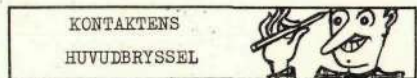
Nykomlingen: "Verkligen, fanns det fingerskiva redan då?"

Tjänstemannen (tvekande): "Ja, åtminstone för internt bruk".

Jack

Insamlingen inom bolaget till förmån för jagarolyckans offer inbragte Kr. 158.50.

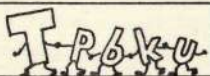
Vågräta ord:

1. X, N eller T
7. Expedieras med företrädesrätt
8. LM-produkt med världsrökte och påverkar luktsinnet
9. Korsordsgud
11. XC
12. Montage- och verkstadsverktyg
16. Feminin fåle
17. Italienskt ord i telefontekniken
18. Är väl slut för de flesta
21. Tilltalad i objektsform
22. Biokoncern
23. Ädelmetall
24. Kan ingå i telegramadress
26. Grubblar man över på X

Lodräta ord:

1. Måste man försändelsekuverten
2. Ur spene
3. Electrical girl (kanske)
4. Vinodlare
5. Under brännvin och i blåsa
6. Sådan ringning har hemtelefonen

Nya T-lningar

Transmissionsavdelningen, som hittills endast varit uppdelad på sektioner för försäljning (Tf), teknik (Tt), laboratorium (Tl) och ritkontor (Tr), har funnit det praktiskt att även formellt fastställa arbetsfördelningen inom den relativt stora sektionen för teknik.

Från förutvarande Tt har därför utbrutits fyra "saksektioner":

- pupinspoler och överdrag (Tp)
- bärfrekvenssystem för luftledningar och kablar (Tb)
- kraftledningstelefonteknik, telegrafi och tonsignalering (Tk)
- ultrakortvågsteknik (Tu)

Gemensamma tekniska frågor behandlas av en sektion för allmän teknik (Ta), uppdelad på grupper för teoretiska utredningar (Tat), beräkning (Tab), material- och konstruktionsdetaljer (Tad) samt mätinstrument (Tam).

Övriga gemensamma sektioner Tf, Tl och Tr äro oförändrade.

A. Westling

10. - ego
11. Får procentuellt icke vara stor
13. Fiskfrossare
14. För is
15. Karl utanför almanackan
19. Finskt igen
20. Brutto - netto
23. Innehåller ofta det viktigaste
25. Transmissionsteknik

1	A	V	2	D	3	E	L	4	W	5	I	6	N	G
	D		7	I	L			8	O	S			A	
9	R	10	A		M		A		K	L				
	E	L	12	L	13	Ö	14	D	K	15	O	L	V	
16	S	T	O		Ö			17	V	I	A			
18	S	E	M	19	E	S	T	20	E	R	N			
21	E	R						A			22	R	I	
	R		23					24	A	25	T	S		
26	A	L	T	O	M	A	T	I	K					

Lösningen kommer i novembernumret.

Säsongen inleddes för Sällskapet LMEs del fredagen den 3 oktober med sälls-
kapsafton. Denna hade ovanligt nog
förlagts till Midsommarkransen, då på
begäran av Sällskapets medlemmar vid
dotterbolagen visning av bolagets nya
fabrik och kontor stod på programmet.

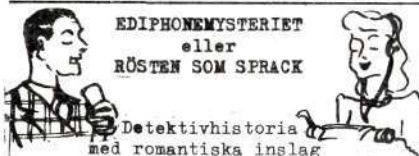
Inför drygt 190 personer - en rekord-
siffra för sällskapets samkväm - höll
ing. Grönwall i demonstrationsrummet
ett orienterande föredrag om "nybyg-
get", varefter rundvandring genom lo-
kalerna vidtog gruppvis under ledning
av ciceroner.

Aftonen avslutades med supé i övre
delen av tjänstemannamatsalen, som
Sara serverade med den åran; i den
nedre delen bjöds därefter rikligt
tillfälle till parvis kringströvande
till tonerna av Bäckströms One Man
Band, ett tillfälle som LM-iterna gi-
vetvis icke voro sena att gripa.

Xian

LÖRDAGSVISNING

EDIPHONEMYSTERIET eller RÖSTEN SOM SPRACK

Detektivhistoria
med romantiska inslag

Med alla sinnen (utom van- och lätt-)
spända till bristningsgränsen, skan-
dalkänselförspörens utsträckta och knäna
darrande av iver som på en 100 m lö-
pare i startgroparna stodo den man-
ligt kvinnliga chefen och fröken Beda
och lyssnade för att få höra lotus-
blommans namn nämnas, men nej. All
naturlig färg vek från Bedas anlete
och endast spacklet makade upp henne
något så när, då hon först nu märkte,
att namnet Inga ej nämnts. Men en
hoppets stråle med 300 000 km fart
kom långsamt fram i ljuset. Rösten!
Diskret och med nedfällda ögonfransar
(delvis från Epa) frågade hon Inga,
om hon inte kände igen rösten (hon ha-
de så när sagt Husbondens röst). Men
Inga kom med en obehaglig motfråga:

"Finns det möjlighet att på en Edi-
phonrulle urskilja rösten, då det är
en ... tur och oerhörd skicklighet
att lista ut vad som sägs?" Där gick
Beda bet och färgen återvände med or-
väckande hastighet till ansikte och
spackel. I detta fall där rösten dess-
utom vibrerat av lidelse så att nålen
plöjt formliga fåror i vaxet var iden-
tifieringen riskfylld.

Men något måste göras. Man måste spä-
ra upp varifrån rullen rullat, ansåg
chefen. Beda kände ju absolut igen
rösten, men ville naturligtvis inte
tala om vem hon ansåg det vara. "Kal-
la in gågossarna en i taget" sade che-
fen. Joakim var första offret och han
förklarade med darrande stämma, att
han (som vanligt) ingenting visste.
Men den där vibrerande stämman tyckte
chefen var betänkligt lik vibratio-
nerna på rullen, så här fanns plats
för aningar. Kunde Joakim vara hem-
ligt kär i någon av skrivmaskinister-
na? Kunde detta förhållande rent av
vara ett förhållande? (forts.)